

Győri Ítéltábla

Pf.IV.20.116/2021/4.

A Győri Ítéltábla a dr. Bozzay Gabriella jogtanácsos (cím2) által képviselt Felperes1 (cím2) felperesnek a dr. Kovács Lóránd ügyvéd (cím9) által képviselt Alperes1 (Cím8) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2021. május 6. napján kelt 28.P.20.034/2021/11/II. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.

A feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a napilap1 Online internetes újságban (portal1.hu) 2021. február 18-án „WC-ügy: helység1 baloldali városvezetése áll nyerésre” címmel (1. cikk), a napilap1 napilap 2021. február 19-i számában „WC-ügy: helység1 áll nyerésre” címmel (2. cikk), a portal1.hu internetes újságban 2021. február 19-én „Egy nap alatt ötmillió forinttal csökkent a helység1i nyilvános wc kivitelezési költsége” címmel (3. cikk), valamint a napilap1 2021. február 22-i számában „ÉSZ: ötmillió Ft-tal kevesebb volt” címmel (4. cikk) megjelent cikkekre alapítottn indított sajtó-helyreigazítási pert az alperes ellen.

[2] Az 1. és 2. cikkel kapcsolatban azt sérelmezte, hogy azok valótlanul állították: a 20 négyzetméternél kisebb alapterületű helység1i illemhelyre 24,8 millió forintot fordítottak, a beruházás négyzetméterenkénti ára jóval meghaladta az 1 millió forintot, az az újság számításai szerint inkább 1,5 millió forinthez közelít. Az önkormányzat eredetileg 10 millió forintot kívánt fordítani a beruházásra, a végső ár azonban 24,8 millió forintra nőtt a költségvetési módosítások során. A felperes álláspontja szerint a 3. és 4. cikkek valótlanul tartalmazták egy frakcióvezetői közleményre figyelemmel, hogy a helység1i nyilvános wc kivitelezési költsége egy nap alatt 5 millió forinttal csökkent, illetőleg az e sajtóközleményekben megjelent az a kitétel, mely szerint „Kérdés: a baloldali frakcióvezető által leírt 5 millió forintos »megtakarítás« miért nem jelent meg a másik költségvetési soron, trükközött-e ebben az önkormányzat? És ha igen, más sorokon is bújtatott-e el ilyen módon összegeket a baloldali városvezetés?” a való tényeket hamis színben tünteti fel, mert az

sugallja, hogy a felperes a költségvetési rendelet módosításakor nem a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el, a valós költségvetési helyzetet elfedve próbálta a közvéleményt megtéveszteni a város tényleges pénzügyi helyzetét illetően.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a nyomtatott és internetes sajtótermék külön szerkesztőséggel rendelkezik, ezért az online tartalomért az alperes nem felel. Hivatkozott arra is, hogy a felperes a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 496. § (6) bekezdésébe ütköző módon tiltott tárgyi keresethalmazatot terjesztett elő, mert a közölt cikkek témája ugyan hasonló, azok azonban sem tartalmukban, sem szövegezésükben nem egyeznek. A felperes nem igazolta azt sem, hogy a pert megelőzően az egyes cikkekkel azonosítható módon sajtó-helyreigazítási kérelemmel élt volna a szerkesztőség felé. A kereset érdemben sem megalapozott, mert a sérelmezett cikkrészletek a valóságnak megfelelő tényeket írtak le.

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az online és írott sajtó szerkesztősége nem azonos, ezért az alperes nem felel a portal1.hu internetes oldalon közzétett tartalomért. A nyomtatott sajtóban megjelent cikkekkel kapcsolatban a keresetindítás előfeltételei teljesültek. A törvényszék kifejtette: annak nincs akadálya a Pp. 496. § (6) bekezdése alapján, hogy ugyanazon felek között több vitatott cikk tárgyában induljon egy sajtó-helyreigazítási per, ha a megelőző eljárásra vonatkozó feltételek, határidők mindegyik cikk vonatkozásában teljesülnek. A nyomtatott sajtóban megjelent cikkekkel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy azok részben értékítéletet fogalmaznak meg, részben pedig tényállításokat, ez utóbbiak pedig a valóságnak megfelelnek.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte úgy, hogy az ítéltábla a kereseti kérelemnek teljes körűen adjon helyt. Álláspontja szerint a törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a nyomtatott és írott sajtó szerkesztősége egymástól elkülönül. Az elsőfokú bíróság tévesen minősítette az egyes sérelmezett cikkrészleteket részben értékítéletnek, a sérelmezett közlések mindegyike tényállítás. A törvényszék a bizonyítékok helytelen mérlegelésével téves tényállást állapított meg, s ez alapján tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a per tárgyává tett közlésrészletek a valóságnak megfelelnek.

[6] Az ítéltábla a Pf.IV.20.116/2021/2. számú végzésével a Pp. 496. § (6) bekezdésére utalással a Pp. 379. §-a alapján hiánypótlásra hívta fel a felperest. A felperes a Pf.IV.20.116/2021/3. számú beadványában úgy nyilatkozott, hogy a kereseti kérelmét a napilap1 napilap 2021. február 19-i számában és 2021. február 22-i számában megjelent cikkekre alapítottn tartja fenn (2. és 4. cikk).

[7] A Pp. 496. § (6) bekezdése szerint a sajtó-helyreigazításra irányuló keresetet más keresettel összekapcsolni, vagy egyesíteni nem lehet. Ez a szabályozás tartalmilag azonos a 1952. évi III. törvény (rPp.) 343. § (2) bekezdésében írtakkal, így az e jogszabály kapcsán kialakult értelmezés, bírói gyakorlat változatlanul irányadó. Az rPp. 343. § (2) bekezdéséhez fűződő kommentárok szerint a sajtó-helyreigazítási eljárásban sem a személyi, sem a tárgyi keresethalmazat nem megengedett (A Polgári perrendtartás magyarázata Szerkesztő: Németh János-Kiss Daisy Budapest, 2007. Complex Kiadó Jogi és Üzleti

Tartalomsgazdálkodó Kft., Complex Jogtár: Kommentár a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényhez Szerkesztő: Kormos Erzsébet/Nagy Adrienn/Nagy Andrea/Wopera Zsuzsa).

[8] Az elsőfokú bíróságnak az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján meg kellett volna szüntetni két okból is:

Egyrészt a törvényszék maga is úgy találta, hogy az online és a nyomtatott sajtótermék szerkesztősége nem azonos. A fellebbezés ugyan támadta ezt az elsőbírői megállapítást, ennek azonban nincs jelentősége abból a szempontból, hogy amennyiben a bíróság megítélése szerint a felperes alanyi keresethalmazatot terjesztett elő sajtó-helyreigazítási perben, úgy a Pp. 176. § (2) bekezdés c) pontja szerinti hiánypótlás eredménytelenségét követően a keresetlevél visszautasításának, illetőleg utóbb az eljárás megszüntetésének van helye.

Másrészt az egyes, a per tárgyává tett cikkek tartalma sem azonosítható egymással. A 2. cikk (és így az 1. cikk) tárgya a helységi illemhely bekerülési költségével, fajlagos négyzetméterárával, míg a 4. cikk (és így a 3. cikk is) a beruházás költségeinek állítólagos csökkenésével, annak az önkormányzat költségvetésében való megjelenésével foglalkozik.

[9] A bírói gyakorlat kivételesen csak akkor enged eltérést a Pp. 496. § (6) bekezdése szerinti tilalomtól, ha a sérelmezett közlések közel azonos, vagy teljesen azonos tartalmúak és a felperes az egyes médiatartalmak azonos megállapításaival kapcsolatban indít sajtó-helyreigazítási eljárást. Ez a feltétel azonban a jelen perben nem teljesült.

[10] Miután a másodfokú eljárásban közölt hiánypótlási felhívásra adott felperesi választ követően is fennmaradt a tiltott tárgyi keresethalmazat, illetőleg az elsőfokú eljárásban emellett fennállt a tiltott alanyi keresethalmazat is, az ítéltábla az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontjára és a Pp. 176. § (2) bekezdés c) pontjára utalással a Pp. 379. § alapján megszüntette.

[11] Az ítéltábla szükségesnek tartja megjegyezni: amennyiben a keresetlevél a hiánypótlási felhívást követően a Pp. 176. § (2) bekezdés c) pontja szerinti tiltott keresethalmazatot tartalmaz, úgy az egyes kereseti kérelmek nem bírálhatók el, a per részleges megszüntetésének a Pp. 242. §-a alapján nincs helye. Az egyes kereseti kérelmek vonatkozásában a részleges megszüntetésre csak akkor kerülhet sor, ha a felperes a kereset önállóan elbírálnak része tekintetében kereseti kérelmétől eláll, vagy a permegszüntető ok csak valamelyik fél vonatkozásában áll fenn. A tiltott tárgyi keresethalmazat azonban nem feleltethető meg egyik, a Pp. 242. § (1) és (2) bekezdésében írt feltételnek sem.

[12] A Pp. 379. §-ához fűződő kommentár szerint (Kommentár a polgári perrendtartáshoz, Szerkesztő: Wopera Zsuzsa, Wolters Kluwer Hungary Kft. Budapest, 2019.) az 1/2017. Polgári jogegységi határozattal hatályon kívül helyezett 2/2008. (VI.19.) PK vélemény VI. pontjában leírt el továbbra is irányadó: azaz, amennyiben a permegszüntető ok már az elsőfokú eljárásban is fennállt, a másodfokú bíróságnak az eljárást megszüntető határozata fellebbezéssel nem támadható. Az új Pp. KT 6. számú állásfoglalása ugyanerre a

jogértelmezésre jutott a Pp. 379. §-a kapcsán. Erre tekintettel a Győri Ítéltábla határozata ellen fellebbezésnek nincs helye.

[13] A másodfokú eljárásban az alperesi kiadó költségfelszámítással nem élt, a feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket pedig a felperesnek az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja szerinti teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

[14] A Pp. 85.§ (1) bekezdése szerint az eljárás megszüntetése esetén az alperes perköltségét - a (2)-(4) bekezdésben foglalt kivétellel, vagy a felek eltérő megállapodása hiányában – a felperes téríti meg. A 2020. évi CXIX. törvénnyel módosított Pp. 81. § (5) bekezdés a költségfelszámítás során a jogszabályban meghatározott költségjegyzék használatát fakultatívvá tette. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a félnek nem kell a Pp. 81. § (1) bekezdése szerinti költségfelszámítással élnie, ha perköltségei megtérítésére igényt tart. Az elsőfokú eljárásban 6. sorszám alatt előterjesztett ellenkérelmében az alperes „ a felmerülő perköltség viselésére” kérte kötelezni a felperest. Ez a nyilatkozat nem tekinthető a Pp. 81. § (1) bekezdés szerinti költségfelszámításnak, mert abból nem derül ki, hogy az alperes milyen perköltségre (ügyvédi

ügyfeléve
l kötött megállapodás, vagy jogszabályi rendelkezés képezi-e, a jogi képviselő ÁFA körbe tartozik-e. Erre tekintettel az ítéltáblának nem volt lehetősége, hogy a Pp. 85.§ (1) bekezdése szerint az alperesnek fizetendő perköltség tárgyában határozzon.

Győr, 2021. július 5.

Dr. Zámbó Tamás sk.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Szabó Péter sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró